

Januari 2003
Nummer 1 / år 1

Innehåll

- 1 Föror.
- 2 Gud och snoppen.
- 3 Mot ett nytt krig och massmord på barn i Irak.
- 4 Fördöm slöja på barn.
- 5 När flyktingbarn försvinner obemärkt.
- 6 "Barnen Först; Varför och hur?" En rapport.
- 7 Vad är Barnen Först?

Redaktör: Soleyman Ghasemiani
Adress: Box 6040 / 42406 Angered

- bfbulletinen@yahoo.se
- Tel: 070- 444 15 78
- Fax: 070- 619 90 54
- www.barnenforst.com
- www.childrenfirstinternational.org

Barnen Först

De n grymma värld s - ordningen t a r tusentals barns liv under varje timme som passerar förbi. Barn dör av skrämmande enkla sjukdomar, av brist på läkemedel och resurser, avsaknad av livsförnödenheter, av krig och elände, frånvaron av elementära mänskliga rättigheter etc. Barnen i Palestina som dagligen träffas av den israeliska arméns kulor; barnen i Sydafrika som mejas ner av AIDS inför presidentens oförstående ögon, små flickor som sveps i kvävande slöjor i Iran och i islamiska miljöer, barn som dör av ekonomiska sanktioner i Irak, gatubarnen världen över; tyvärr finns det ingen slut på denna hjärtskärande lista.

Men det är inte bara elände utanför de svenska riksgränserna. Barn dör nämligen inte av hunger eller brist på medicin i Sverige. Vi får aldrig göra några sådana jämförelser för att rentvå någons samvete i Väst. Vi får dag efter dag rapporter och nya undersökningar som visar hur barn och ungdomar mår allt sämre i Sverige p.g.a. de ständiga nedskärningarna i välfärden som drabbar de lågavlönade och deras barn i första hand. Skolklasser blir större och större, köerna till barnpsyk längre och längre, övergrepp på barn och misshandel allt grövre. Vi ser hur barn behandlas olika enbart pga

deras härkomst. De försvunna flyktingbarnen det senaste året, är en skam för det offentliga Sverige. Övergreppen på asylsökande ensamkomna barn på flyktingförläggningarna av dem som skulle skydda dem; visar hur man kan se genom fingrarna på flyktingbarnens situation och deras behov.

Barnen Först är till för att sätta stopp för denna grymma verklighet. Det finns självklart många berömvärda organisationer som redan verkar för barn bästa både nationellt och internationellt. Barnen Först är den organisation som går steget längre och motsätter sig alla andra hänsyn än barnen vare sig religiösa, kulturella, etniska, ekonomiska, eller politiska.

Det ska vara Barnen Först från början till slut, eftersom barnen är vår framtid.

I detta nummer av Barnen Först får ni läsa en rapport om den första internationella konferensen för Barnen Först som hölls i Stockholm 7-8 september 2002. Ett av anförandena i konferensen och två antagna resolutioner därifrån, återfinns här. Barnen först kommer att ges ut minst fyra gånger om året. Vår förhoppning är att tidningen utvecklas både i form och omfattning till nästa nummer. Vi tar tacksamt emot bidrag från alla er som har ett brinnande engagemang för barns bästa. God fortsättning på det nya året!

Soleyman Ghasemiani
Redaktör

Gud och snoppen

Om ohyggliga orättfärdigheter och grymheter mot barn

Soleyman Ghasemiani

Följande är det föredrag som Soleyman Ghasemiani höll vid BarnenFörst konferensen i Stockholm 2002-09-07

Rubriken på mitt tal är "Gud och snoppen, ohyggliga orättfärdigheter och grymheter mot barn". Varför en sådan rubrik?!

För två år sen satt jag och min äldste son och tittade på en debatt om religion och kultur och olika värderingar om barns rättigheter. Där i programpanelen satt några som försvarade omskärelse av pojkar. En av deltagarna från den judiska församlingen försvarade omskärelsen med motiveringen att det har med förbundet mellan människan och gud att göra vilket betyder att med denna akt visar individen hur nära gud han är. Min son frågade helt oskyldigt: "men vad har gud med snoppen att göra?". Och det var en väldigt bra fråga. Den frågan måste man ställa till svenska politiker, makthavarna, och alla kulturrelativister, de som försvarar övergrepp mot barn i namnet av respekt för kultur, religion och uråldriga och vidriga seder och bruk.

Barn är klara som vatten. De återspeglar sin omgivning. De är en blank sida, en oskriven roman, en tavla som fortfarande inte är

målad; och de kan bli världens mest fantastiska konstverk. Men detta har att göra med den som har pennan eller penseln i sin hand, och som ni vet så bor vi inte på månen utan i ett samhälle, i en miljö där makten och omgivningen bestämmer hur barnen blir. Just därför är samhället ansvarigt för vad som händer barnen.

Min yngste son, när han var fem år och gick på dagis, blev intervjuad av en lärare som gick på pedagogen och hade i uppgift att skriva en uppsats om barnens känslor och deras språkutveckling. Det är inte så viktigt med vad hon kom fram till men jag kommer ihåg något som var väldigt intressant för mig. Intervjuaren frågade honom på olika sätt för att komma fram till hur många invandrarbarn som fanns på daghemmet, men det var väldigt svårt att komma fram till det. Han pratar flytande svenska och om man inte ser hans mörka hår så vet man inte att han är ett barn med utländska föräldrar. Så här löd några av frågorna:

- Hur många av barnen är svenskar?

- Alla.
- Men är alla från Svarige?
- Ja alla är från Sverige.
- Vad pratar du för språk hemma?
- Kurdiska.
- Vet du om de andra barnen talar andra språk hemma?
- Ja, de kan många andra språk kinesiska, arabiska, kurdiska, persiska, indiska och många andra språk

Svenska var alltså det språk som de förstod varandra på. Han hade ingen uppfattning om nationalitet. Vadå nationalitet?

Han visste ingenting om det. Det var bara svenska och om man pratar om daghemmet så är det barn som pratar samma svenska, när han är på daghemmet så är han svensk och pratar svenska men när han kommer hem och föräldrarna pratar kurdiska så blir han kurd och det är bara i den språkliga bemärkelsen. Han har

Foto: Hana

aldrig hört från oss att vi är "kurder", "araber" eller "svenskar".

Nationalitet eller nationella symboler har aldrig varit aktuella hemma hos oss. Men när han började förskolan då började också ritandet av alla de olika nationella flaggorna. Nu var han tvungen att tillhöra en flagga och började fråga mig "men vad har vi för flagga?". Ja, vad har vi för flagga?! Är det den iranska

flaggan innan Khomeini kom till makten eller den nuvarande islamiska flaggan för den makt jag har bekämpat hela mitt vuxna liv? Eller är det den flaggan som de kurdiska nationalisterna sörjer för. Jag har ingen flagga själv men han behöver en flagga! Det var inte jag som kom på vilken flagga han hade utan det var dagisfröken eftersom han talar kurdiska och då fick han rita en flagga som de andra barnen med kurdiska som modersmål. På så sätt fick han en egen flagga utan att ens veta vad det innebar.

Det är just omgivningens press och föreställningar om hur man ska vara som gör att mitt barn blir en viss individ och får en viss identitet, som ibland inte ens har med föräldrarnas föreställningar om identiteten att göra, utan är en påtvingad identitet som barnet får tillskänks från samhället.

Om problemen hade varit begränsade till sådana enklare problem så hade man kanske kunnat vara nöjd, men det slutar inte här, utan det finns en värld som är mycket, mycket grymmare än färgen på en flagga. Det finns förhållanden som är mycket grymmare än dessa där värderingarna, de religiösa föreställningarna, de kulturella och traditionella sederna förvandlar livet till ett helvete för barn. Man brukar säga att vuxna har ett val de är vuxna, de kan analysera, reflektera och bestämma sig för någonting, men för barn gäller inte detta.

BARN GÖR SOM SINA

FÖRÄLDRAR. De gör så som de vuxna gör eller så blir de tvingade att bete sig så som omgivningen, så som föräldrarna önskar. Barnet kan inte förklaringen till det de vuxna gör. Inte bara för att de inte har den intellektuella förmågan i den åldern utan för att många gånger även den vuxne själv inte kan förklara logiskt olika traditioner. Barnet förstår inte varför en del av hans kropp måste skäras bort? Det är bara så!

Staty: Gustav Vigeland

Det är av respekt och kärlek till någonting som står ovanför människors huvuden; en högre makt som ingen rör för, och som visar människor hur de ska bete sig.

När en troende islamisk familj skickar sitt barn till skolan har de redan bestämt vad barnet ska ha för smak. Men även den troende föräldern har en gång varit barn och precis på samma sätt har lärt sig av sina föräldrar att han är muslim och att fläsk är äckligt. Det är bara så! Den överväldigande majoriteten av de muslimer som inte äter fläsk och som tror eller tycker att fläsk är äckligt har aldrig smakat på det. Och det får de heller inte, för så

fort de har smakat på det så har man begått en synd. Så är det med religiösa föreställningar. Det spelar ingen roll vilken religion det handlar om, det är bara så! DU FÅR INTE ÄTA FLÄSK.

Vuxna människor får själva avgöra om de vill gå på restaurang och äta fläsk eller inte. Men barnet då; barnet som har muslimska föräldrar och som bor i ett samhälle som inte är muslimskt och som äter fläsk? I skolan måste han redan första dagen skydda sig från de andra på ett sätt som han inte förstår. För honom måste fläsket lukta illa; det måste vara äckligt trots att han aldrig har rört vid det. Därför att föräldrarna har bestämt. Han blir invandrare, han blir muslim trots att han inte vet vad islam är. Trots att han inte vet vad gud är, får han föreställningar om hur världen ser ut och den betar sig.

Hon måste ta på sig slöja, en slöja som lär henne vad hon inte får göra när hon är med andra som inte är av samma kön. Men varför måste hon ta på sig slöja? Jo, för att det är en grym värld, full av hemska människor, individer som bara står där och är beredda att hoppa på obeslöjade flickor. För att försvara sig mot dessa hemska män och för att minska risken för dessa mansliknande demoners oändliga perversa sexlustar, måste flickor dölja sig bakom slöjan. Och när flickan har gjort det vet man att djuren där utanför, djuren som kan och brukar hoppa på dem som inte har slöja på sig blir blinda!

Kan den lilla flickan förklara slöjan

för sig själv på något annat sätt? Knappast. Allt annat blir mer komplicerat än vad det lilla barnets intellektuella förmåga kan mäta med. Det blir dessa föreställningar, de rigida föreställningarna vilka är oförklarliga och man har bara att underordna sig dem. För att även om man kommer och försöker förklara det i andra termer, kommer flickorna inte att hänga med eftersom de inte är på det intellektuella stadiet att kunna analysera, reflektera, argumentera och avfärda eller delvis hålla med. Det är bara så.

Det är det som händer när man inte behandlar barn som barn; när man inte låter barn vara barn; när man inte låter barn göra precis så som de känner för; att låta de att gå efter sin egen smak; att låta barnet själv smaka på en rätt eller lukta på något och själv avgöra om de tycker om den smaken eller den doften.

Låt flickan växa först och få bestämma senare i sitt liv om hon ska ta efter sina föräldrars seder och bruk eller inte. Det mångkulturella samhället är ett apartheidsamhälle för barnens del, därför att det är just med dessa kulturella premisser och värderingar som man skapar getton. Man gör invandrare av barn som varken är invandrare eller ska vara invandrare utan ska vara en oavskiljbar del av det samhälle de bor i.

En del undrar säkert vad ska då hända med trosfriheten, rätten till den egna kulturen eller föräldrars rätt att uppfostra sina barn? Det som försvinner här och inte nämns alls i denna fråga är barnen. De finns inte med i själva frågan. Trosfrihet, rätten

att bejaka sin kultur eller föräldrars rätt att uppfostra sina barn är lagstadgade rättigheter. Frågan gäller inte dessa rättigheter i allmänhet utan barnen och deras rättigheter. Var finns barnens rättigheter i dessa frågor? Har barnen något värde i sig? Vad är de viktigaste och högsta värdena i ett mänskligt samhälle? Är religion eller trosfrihet de högsta värdena i ett civiliserat samhälle? Kan det finnas någon religion eller kultur om det inte finns några människor? Vad är seder och bruk om det inte finns människor som ska följa dem?

Det är människan som har det högsta värdet inte något annat. Men istället utgår man från det som människan själv har skapat. Istället för att utgå från vilket värde barnet i sig har, utgår man från vilka rättigheter föräldern och religionen har. Det är med utgångspunkt från detta synsätt som socialdemokrater och vänsterpartister gemensamt gick ut och legaliserade övergrepp mot barn i Sverige, i form av pojkskärkelse. Det häpnadsväckande är att dessa politiker och deras experter vågar påstå att den lilla pojken kan bestämma själv i detta ärende eller att "det skall tas hänsyn till pojkens vilja" också i det sammanhanget. Antigen måste man vare lite dum i huvudet eller en ren hycklare för att kunna tro på det lagstiftarna och deras förvirrade experter kommit fram till om pojkskärkelse. Vem är det som inte vet att barn inte har förmågan att på egen hand fatta beslut om detta? De har varken den intellektuella eller psykologiska förmågan att stå emot sina föräldrars viljor och seder och bruk? Hur kan

man kräva av små barn att de skall stå emot föräldrarnas vilja, fjärma sig från dem och riskera att förlora deras kärlek, den kärlek som barn behöver så mycket?! Politikerna har inte förstått detta enkla faktum att barn är lojala mot sina föräldrar och att de måste vara det för att vara normala. Det är föräldrarna som barn tyr sig till i normala fall och att kräva eller tro att barn kan stå på egna ben och besluta om så viktiga saker som omskärelse eller ej, är dumdrigt.

Svenska barn har det allmänt bäst i en jämförelse med barn i övriga världen. Men detta gäller inte barn med utländskt bakgrund. Det är kulturrelativismen som spökar här. Jag struntar i om kristna har rätt att expandera, eller om muslimer eller judar bönfäller sin gud eller inte. Jag utgår inte från religionen. Religionen måste vara en privat sak. En privat sak mellan människan och den gud hon eller han bekänner sig till. Religionen får inte träda över den individuella sfären. Så fort det gäller någon annan än en själv, en annan människa vuxen eller barn, så måste religionens inblandning stoppas.

Det är de grundläggande mänskliga värderingarna vi måste utgå ifrån; inte från religioner, kulturer eller olika traditioner eller seder och bruks bevarande eller inte. Vi måste låta barn vara barn. När de blir vuxna kan de själva bestämma vad de ska bli eller tro. När pojken är tillräcklig vuxen kan han själv bestämma ifall han vill klippa bort förhuden över ollonet eller hela snoppen till guds ära!

Mot ett nytt krig och massmord på barn i Irak!

Siavash Modarresi

Krigets första offer brukar vara barnen.

Under de första 10 åren av USA:s och dess allierades sanktioner mot Irak, har 500000 barn under 5 år dött!

Och det här är bara en liten del av den mänskliga tragedin som åstadkommits! Den här statistiken ökar varje dag d.v.s. mer än 100 barn /dag!

Barnen i Irak är en bråkdel av de värnlösa offren för den militaristiska så kallade nya ordningen som USA vill pålägga världen efter östblockets ras för att garantera sitt envælde!

De här barnen har inte varit soldater i Iraks armé; de har inte ockuperat Kuwait; har inte haft någon roll i 11:e september; och inte varit medlemmar i någon som helst islamisk terrorgrupp. De behöver mat, medicin och mjölk för att överleva. FN:s kontrollanter är inte lika viktiga för dem. Men de är gisslan i händerna på Irak på ena sidan och USA o dess allians på andra sidan. De är värnlösa och dör dagligen.

Krigets mest drabbade offer, barnens öde bagatelliseras av den officiella journalisten och av krigsherrarnas propagandamaskin. Å andra sidan spenderas miljarder på propagandan om krigets nödvändighet i media. I dagens läge hotar ett totalt förödande krig det irakiska folket! Och om det inte stoppas är det återigen barnen som drabbas mest!

”Barnen Först” uppmanar alla människor, och alla nationella och internationella organisationer att påverka den allmänna opinionen och FN för att förhindra kriget!

USA och FN är direkt ansvariga för det eventuella massmordet på folket, särskilt barnen, i Irak!

När flyktingbarn försvinner obemärkt!

David Hirish

Är det någon som kommer ihåg att ett tiotal flyktingbarn är fortfarande spårlost försvunna i Sverige? Den nye migrationsministern Jan Karlsson sover fortfarande i sin orubbade sömn och vill inte veta av denna fråga. Var finns dessa barn? Vad har hänt dem? Är deras försvinnande polisanmäld? Finns det någon hos polismyndigheten som har detta som sitt huvudbry? Är dessa barns livsöden värt lika mycket som andra barns i samhället? Det verkar inte så åtminstone om man ser på det massmediala engagemanget i frågan! Har ni läst mer än några små notiser eller i högsta grad en-dags-artiklar

om det? Nej det har ni inte gjort eftersom det är en fråga som har med de osynliga och outtalade värdegrunderna i samhället att göra; värderingar som genomsyrar både makten, massmedia och så klart den härskande kulturen.

Vad skulle ha hänt om det hade gällt 92 infödda barn som plötsligt skulle ha försvunnit inom loppet av några månader. Det hade blivit en massmedial orkan utan ende; en mediabävning som hade tagit tiotals kaxigare ministrar än Jan Karlsson på fall! Den outhärdliga sanningen är att man ser med olika ögon på barn och barn, på människor och människor. Tänk att detta sker i Sverige, i det land som i många avseenden står i spetsen för respekten för de grundläggande mänskliga fri- och rättigheterna! Tänk bara vad som händer med barn där positionerna är helt annorlunda vad gäller människans värde.

Men det är inte bara försvunna flyktingbarn som de svenska makthavarna borde skämmas för och ställas till svars för. Denna diskriminering av människor återfinns på många andra områden speciellt när det gäller barns och kvinnors rättigheter. Barn och kvinnor har historiskt sett varit de först och mest drabbade grupperna inom den mänskliga historien. Förtrycket visar sig alltid värst där de svagaste i samhället finns. Barnen är de svagaste både fysiskt och socialt sett medan kvinnor är de svagaste socialt sett.

Diskrimineringen mot människor med utländsk bakgrund är en del av vardagen i väst. Och som sagt är barnen självklart den svagaste och mest oskyddade länken i den sociala sfären. De försvunna flyktingbarnen är ett exempel för dem som tvivlar.

Att låta barn bära slöja innebär att utsätta dem för diskriminering och tvång. Att klä dem i slöja måste förklaras olagligt över hela världen som en form av våld mot barn. Barn skall inte behöva befatta sig med slöja, varken "frivillig" eller "obligatorisk". Att beröva minderåriga flickor den frihet som

bekväma, moderna, snygga kläder skänker, trots det berättigande som kan finnas i motsatsen, måste förbjudas precis som det är förbjudet att sätta på dem munkavle, handbojor eller ögonbindel. Det förra bör förbjudas lika självklart som det senare. Om någons samvete, den allmänna opinionen eller tidsandan kategoriskt förkastar idén att tillåta att unga flickor går runt i staden med ögonbindel, handbojor eller munkavle, bör de inte heller tolerera att barn bär slöja.

Slöjan är inte ett klädesplagg; att motsätta sig den innebär inte bara ett försvar för rätten att klä sig som man vill, fast det framställs så. Den är inte något som en kvinna beslutar att ta på som omväxling en dag och ta av nästa dag. Det är inte en dress som en ung flicka tar på för att gå på maskerad! Att klä unga flickor i slöja lär dem att de tillhör ett underlägset kön och bör skämmas, och att de är sexobjekt och måste begränsa sin fysiska rörelsefrihet. Genom samma symbol lär sig unga pojkar att de tillhör det "överlägsna" könet, och att flickor är mindre värda och

Fördöm slöja på barn!

Denna resolution antogs av BarnenFörst-konferensen i Stockholm, 7-8 september 2002.

sexobjekt. På så sätt uppstår och etableras mellan könen en klyfta som blir omöjlig att överbygga, och detta till ett pris av unga flickors förlust och unga pojkars "bemyndigande".

Det är detta som gör våld mot unga flickor "tillåtet". Det markerar början på "sexuell apartheid", då kvinnor förtrycks i sin barndom och deras möjligheter att njuta ett lyckligt, kreativt liv kvävs i sin linda. Det markerar början på en process där man gör två ojämlika kön av två som föddes jämlika. Detta är början till mänsklig alienation. Målet är att skapa två deformerade kön, d.v.s. överlägset och underlägset, herre och tjänare, försörjare och försörd, stark och svag.

Mycket mer än ett klädesplagg är Slöja; ett besked om förbud som tvingas på unga flickor; det är en hel serie lagar, hot och verktyg avsedda att kuva och förslava dem.

Slöja på barn är en ytterst allvarlig form av våld mot barn:

- Barnen utestängs från sport och rörelsefrihet.
- Flickorna förvandlas till

sexobjekt från nio års ålder. Deras "myndighetsdag" firas och de förbereds i praktiken för alla sorters övergrepp.

• De berövas sin självrespekt, självuppskattning, ambitioner, förhoppningar och sexualitet.

• De börjar se pojkar som av naturen "farliga", grymma

våldtäktsmän.

• De berövas sin rätt till fritt umgänge med pojkar och uppfattas av pojkar som sexobjekt, svaga, okunniga syndare som måste ställas under manligt förmyndarskap.

• De får inte spela, dansa, skutta omkring, och utestängs från praktiskt taget alla former av sport, och från vissa yrkesområden.

• Deras frihet till personlig smak förnekas och delas upp i religiös och profan.

I ett nötskal är slöjan på barn ett system för att hjärntvätta flickor och pojkar; det är ett verktyg för att marginalisera hälften av samhällets barn. Det strävar efter att göra de

båda könen till främlingar för varann. Det måste avskaffas.

Hedersmorden på unga flickor är

ingen tillfällighet. De är den naturliga följderna av påbudet om Slöja i unga flickors och pojkar liv i islamiska miljöer. Man kan uppröras över hedersmord och samtidigt strunta i rötterna till dessa illdåd. Varje hederlig person som läser om Fadimas, Saras, Pelas och tiotals andra unga flickors tragiska liv frågar sig utan tvivel om orsaken. Islamiskt våld som inträffar mitt i den "civiliserade" västvärlden är ingen tillfällighet. Dessa skändligheter är inte resultatet av förtvivlan, fattigdom ellerhängivenhet. Dessa mord är officiella islamiska domar mot "olydiga" kvinnor. Om en far, bror och make inte dödar sin "otuktiga" dotter, hustru och syster förlorar de sin "heder". Detta är vad unga oskyldiga flickor får lära sig i islamiska skolor och med slöjan.

Det finns bara ett sätt att få slut på dessa skändligheter. Dödandet av barn och unga flickor i islamiska omgivningar kan bekämpas. Det är bara genom att rädda deras liv, frihet och uppfostran från det inflytande den islamiska omgivningen utövar som dessa tragedier kan förhindras effektivt. Detta skydd bör absolut börja med att förbjuda slöjan på barn. Barns rättigheter liksom mänskliga rättigheter är universella och måste tillämpas även i islamiska miljöer.

Dessa rättigheter, även innefattande rätten att klä sig som man vill och umgås med medlemmar av motsatt kön, måste vara lika självklara som rätten att andas. Dessa rättigheter kan inte fräntas en svensk, tysk eller brittisk flicka; det måste bli omöjligt även då det gäller barn födda i islamisk miljö.

"Barnen Först; varför och hur?"

En rapport om konferensen

Karim Shamohammadi

Barnen Först hade sin första internationella konferens i Stockholm 7-8 september 2002. Konferensen öppnades med att hedra minnet av Mansoor Hekmat som var initiativtagare till bildandet av Barnen Först. Han avled i cancer 02-06-04.

Konferensen hade olika teman: "Barnen och framtiden", "Religion och barnen", "Könsroller och barn", "Fattigdom och barn" och "Våld och barn. Inom detta område hölls olika tal av gäster och aktivister.

Soraya Shahabi öppningstalade och högtidlighöll minnet av Mansoor Hekmat. Hon tackade honom för hans varma och stora hjärta som slog för en bättre värld; en värld där barn får vara barn och inte behöver bortprioriteras p.g.a. trångsynta ekonomiska, politiska och kulturella överväganden.

Halale Taheri, pratade om barnens situation i Irak. Hon visade också en dokumentärfilm om kurdiska barnarbetare i Irak, som hon hade gjort under sin senaste resa i Kurdistan.

Ismail Moloudi, Ordförande för Iranska flyktingars riksförbund och skolansvarig för Rädda Barnen i Göteborg, pratade om barns situation i islamiska miljöer.

Elahe Saba från England visade med bilder och färsk statistik barnens skrämmande situation i fattiga länder och krigsdrabbade områden världen över.

Soleyman Ghasemiani talade om pojkskämning och kulturrelativismen som degraderar barnen till små ägodelar och föräldrar som inbundna i religiösa och traditionella seder och bruk tillåts gå över de normala gränser som annars brukar råda i samhället till barnens nackdel.

Sherzad Fateh, representant för "Centret för försvar av barns rättigheter i Kurdistan" berättade om barn och kvinnors rättigheter i den kurdiska delen av Irak och de islamiska grupperingarnas roll i det allt ökande förtrycket mot i första hand kvinnor och barn.

I sitt anförande tog Kristin Stalin riksdagsledamot för Miljöpartiet upp, den allt försämrade hälsan bland barn och de stora neddragningarna inom skolan och utbildningsväsendet som har drabbat barnen i Sverige.

Sara Mohammad, ordförande för "Glöm aldrig Fadima-, och Pelaföreningen" pratade om Hedersmord. Hon visade också avsnitt från TV-sändningar om föreningens aktiviteter mot hedersmord.

Förutom dessa tal, fanns tre olika utställningar på plats om hedersmord, om barnarbete och om Mansoor Hekmat. Konferensdeltagarna bjöds också på teater och levande musik.

Konferensen antog följande resolutioner: 1- Avbryt de ekonomiska sanktionerna mot Irak. 2-Förbud mot barnslöja. 3-Fördömande av övergreppen mot barn inom den katolska kyrkan. 4-Försvaret av barns rättigheter i islamiska miljöer. 5-Fördömandet av våld mot barn i Iran.

Vad är Barnen Först?

Följande är hämtad från Barnen Försts stadgar som antogs vid organisationens konstituerande riksmöte 2002.

- Barnen Först (BF) är en frivillig oberoende organisation, grundad för att försvara barnens mänskliga och medborgerliga rättigheter och kämpar för en världsomfattande förbättring av deras levnadsvillkor och sociala ställning. Barnen Först betraktar det kroppsliga och känslomässiga välbefinnandet hos alla barn, deras välfärd och fria utveckling som den förnämsta prioritet under alla omständigheter och ser barnets ställning i samhället som ett grundläggande mått på varje samhälles och kulturs värde. Hur ett samhälle behandlar sina barn, är det mest talande beviset för hur mänskligt och fritt är det.

Barn skall prioriteras först, framför alla nationella, ekonomiska, politiska, ideologiska, religiösa och kulturella överväganden och intressen.

- Barnen Först är en internationell kampanj, utifrån både sin åsikt och omfattning av sina aktiviteter. BF erkänner inga geografiska, politiska, nationella, etniska, kulturella, eller religiösa begränsningar och förpliktelser för vårt försvar av barnens rättigheter. Vi ser barnens rättigheter som en global fråga.

- Barnen Först är en medborgarnas kampanj, en icke statlig organisation som är

öppen för alla de som bryr sig om barnens öde i vårt samhälle.

- Barnen Först använder sig av alla tillgängliga lagliga medel, från lobbying till mobilisering av stormöten, demonstrationer och folks egna aktioner för att kämpa för barnens rättigheter och välbefinnande. BF kommer att engagera sig i en kontinuerlig kampanj för att väcka allmän medvetenhet och känslighet beträffande barnens villkor i samhället.

- Barnen Först vill öka kunskaperna om och ge information om barns- och ungdomars rättigheter och möjligheter i samhället; skapa opinion för att åstadkomma lagändringar beträffande barnens livsvillkor i det svenska samhället; bekämpa diskriminering, utanförskap och våld.

- Genom att öka förståelsen för olika barns- och ungdomars situation och beteende vill BF försöka hitta nya sätt att ta itu med existerande problem i samhället.

Sverige

Karim Shamohammadi

Barnen Först
Box 48
15121 Södertälje

Tel: 070-852 67 16
Fax: 070-619 90 54
barnenforst@hotmail.com

England:

Ellaheh Saba

CF, BM Box 1919
London WC1N3XX
England

Tel: 44-7776 252 460
Fax: 44-870-164 3400
Childrenfirst@ukonline.co.uk

Main Office:

Soraya Shahabi

PO Box 123 STN.D
Etobicoke, Ontario,
M9A 4X1 Canada

Tel: 1-416-434 1545
Fax: 1-781-735 83 59
Childrenfirst@pathcom.com